

родъ, дигнали славяно-българитѣ противъ Византия и редомъ отблъсватъ византийскитѣ властници, които дотогава господаруваха надъ българския народъ. Следъ смъртта на царъ Петра въ Преславъ, синъ Симеоновъ, византийцитѣ смѣтаха, че българитѣ вече нѣматъ силенъ царъ и че всички боляри ще се подчинятъ на гръцкия императоръ. Но това не излѣзе така. Четирмата кметски синове: Давидъ, Мойсей, Аронъ и Самуилъ запазиха свободата на Западна България, създадоха голѣма военна сила и се спузнаха въ Гърция, за да помогнатъ на тамошнитѣ славянски племена, които искаха да се присъединятъ къмъ свободнитѣ си сънародници.

Отъ казанитѣ четирма братя най-малкиятъ, Самуилъ, билъ най-пъргавъ и най-храбъръ. Съ дружината си той стигналъ чакъ до Пелопонесъ и, дето поминалъ, освободилъ отъ гърцитѣ потиснатитѣ български кметове, войводи и племена. Столицата на Самуила билъ градъ Прѣспа, до езерото Прѣспа. Сега тоя градъ не сѣществува. Крепоститѣ и дворцитѣ на Самуила се намирали въ дветѣ прѣспански езера. Въ малкото езеро има островъ, нареченъ св. Ахилъ, на който Самуилъ построилъ църква св. Богородица, въ която поставилъ коститѣ на светеца св. Ахилъ. Въ голѣмото езеро има голѣмъ островъ, по който се намиратъ сега развалини отъ дворци, църкви и други сгради. Островътъ билъ укрепенъ и недостъпенъ, та за това билъ нареченъ Градъ (градище). (Гледай на голѣмата стенна училищна карта Прѣспанскитѣ езера въ западна Македония. Въ голѣмото езеро се вижда острова Градъ, а въ малкото — остр. св. Ахилъ).

Отъ тия свои крепости Самуилъ излизалъ съ войскитѣ си, минавалъ презъ Тесалия, презъ Срѣдна